

Преюдициални въпроси

- 1) Попада ли в обхвата на член 4, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО ⁽¹⁾, който се позовава на обстоятелствата, довели до сключването на договора, и в обхвата на член 7, параграф 3 от същата директива, който се позовава на подобни по смисъл клаузи, абстрактната преценка, за целите на контрола за прозрачност в рамките на колективен иск, на клаузите, използвани от над сто финансови институции в милиони банкови договори, без да се отчита степента на предоставената предоговорна информация за правната и икономическа тежест на клаузата, нито останалите довели до сключването на договора обстоятелства във всеки отделен случай, към момента на самото сключване?
- 2) Съвместима ли е с член 4, параграф 2 и член 7, параграф 3 от Директива 93/13/ЕИО възможността да се извърши абстрактен контрол за прозрачност от гледна точка на средния потребител, когато някои от предложенията за договор са ориентирани към различни конкретни групи потребители или когато множество институции с различни в икономическо и географско отношение области на дейности използват предварително формулираните клаузи много дълъг период от време, през който се е повишила осведомеността на обществеността относно тези клаузи?

⁽¹⁾ Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, 1993 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273).

Преюдициално запитване, отправено от Специализиран наказателен съд (България) на 13 юли 2022 година — наказателно производство срещу ВБ

(Дело C-468/22)

(2022/C 408/43)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Специализиран наказателен съд

Подсъдим

ВБ

Преюдициален въпрос

Съответен ли е на чл.9 от Директива 2016/343 ⁽¹⁾ и на принципа за ефективност национален закон — чл.423 ал.3 НПК — който задължава лицето, което прави искане за възобновяване на делото поради неговото отсъствие извън хипотезите на чл.8 ал.2, да се яви лично пред съда, за да бъде разгледано това искане по същество.

⁽¹⁾ Директива (ЕС) 2016/343 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 година относно укрепването на някои аспекти на презумпцията за невиновност и на правото на лицата да присъстват на съдебния процес в наказателното производство (ОВ 2016, L 65, стр. 1)

Жалба, подадена на 10 август 2022 г. от Roberto Aquino срещу решението, постановено от Общия съд (първи състав) на 1 юни 2022 г. по дело T-253/21, Aquino/Парламент

(Дело C-534/22 P)

(2022/C 408/44)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Roberto Aquino (представители: L. Levi, S. Rodrigues, адвокати)

Друга страна в производството: Европейски парламент

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени обжалваното съдебно решение,
- да разгледа настоящото дело, като Съдът приеме, че подадената от жалбоподателя жалба в първоинстанционното производство е основателна,
- да осъди ответника да заплати всички съдебни разходи, направени в производствата пред двете инстанции.

Основания и основни доводи

1. Грешка при прилагане на правото, свързана с неправилно тълкуване на критерия за съмнение, предоставящ право на администрацията да вземе участие в изборния процес, с който се избира бюро на Комитета по персонала — Противоречие в мотивите — Нарушаване на правото на свободно сдружаване и събрания (член 12 от Хартата на основните права на Европейския съюз), което се изразява в забрана на всяка необоснована намеса на администрацията в посочения изборен процес.
2. Неправилна квалификация на някои документи, изготвени по искане на ответника за осъществяване на контрол върху изборни процес — Нарушаване от съда на задължението му за мотивиране.
3. Изопачаване на данните от преписката и неправилно тълкуване на правилата, които се прилагат към учредителното заседание на Комитета по персонала — Нарушение на правото на защита.

Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия), постъпило на 16 август 2022 г. —
GF/Schauinsland-Reisen GmbH

(Дело C-546/22)

(2022/C 408/45)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: GF

Ответник: Schauinsland-Reisen GmbH

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 12, параграф 3 от Директива (ЕС) 2015/2302 ⁽¹⁾ (Директивата за пакетните туристически пътувания) да се тълкува в смисъл, че организаторът може да се позовава на непредотвратими и извънредни обстоятелства, които го възпрепятстват да изпълни договора, дори когато преди предвидената начална дата на пътуването компетентният за това орган в държавата членка на клиента издава предупреждение от най-висока степен за пътуване в държавата на местоназначение?
2. При утвърдителен отговор на първия въпрос:

Трябва ли член 12, параграф 3 от Директива 2015/2302 да се тълкува в смисъл, че не са налице непредотвратими и извънредни обстоятелства, ако пътуващият, като е запознат с предупреждението за пътуване и несигурността относно по-нататъшното развитие на пандемичната обстановка, заяви, че все пак иска да осъществи пътуването, и изпълнението на последното не би било невъзможно за организатора?

⁽¹⁾ Директива (ЕС) 2015/2302 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 година относно пакетните туристически пътувания и свързаните пътнически услуги, за изменение на Регламент (ЕО) № 2006/2004 и Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 90/314/ЕИО на Съвета (ОВ L 326, 2015 г., стр. 1).